

עמ"ת 65890/12/18 - ע' ס' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 65890-12-18 ס'(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא
העורר: ע' ס'
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת דלית שרון- גרין) מיום 25.12.18 במסגרת מ"ת 65509-05-18.

2. בתמצית יאמר כי העורר הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג, איומים, שיבוש מהלכי משפט והיזק לרכוש בזדון וכן באישום נוסף של תקיפה סתם כלפי בת זוג.

3. יצוין כי לאחר קבלת תסקיר בעניינו, נעצר העורר תחת פיקוח אלקטרוני ביום 18.7.18. בהמשך, ביום 20.9.18, הוסר הפיקוח האלקטרוני והעורר שוחרר בתנאים מגבילים, תוך יציאה לעבודה במשך שישה ימים בשבוע.

בהמשך, לאחר שהודה והורשע בכתב האישום המתוקן, הגיש העורר בקשה נוספת לעיון חוזר, במסגרתה ביקש לבטל את כל התנאים החלים עליו, לרבות צו עיכוב היציאה מהארץ. בהחלטתו מיום 25.12.18 קיבל בית המשפט קמא את הבקשה בחלקה והורה על צמצום שעות מעצר הבית בהן נתון העורר, כך שיחולו בין השעות 20:00 - 05:00.

העורר לא השלים עם החלטה זו, והגיש את הערר שבפניי.

4. לטענת ב"כ העורר שגה בית המשפט קמא עת לא נתן משקל ראוי להפחתת רמת הסיכון הנשקפת מהעורר ולעובדה כי לא היו כל הפרות קודמות מצדו. הפנה לכתב האישום המתוקן, הקל לשיטתו, בו הודה העורר, לעובדה כי טרם הרשעתו היה נטול עבר פלילי ולחודשים בהם היה נתון במעצר ובתנאים מגבילים.

מנגד, ביקשה ב"כ המשיבה לדחות את הערר. הפנתה להחלטת בית משפט קמא, כאשר לדידה המדובר בהחלטה סבירה, מאוזנת ומידתית. הוסיפה כי העורר הודה והורשע בעבירות חמורות.

5. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי דין הערר להידחות ובנסיבות העניין טוב היה עושה העורר אילו היה נמנע מהגשתו.

6. כאמור, העורר הודה והורשע בכתב האישום מתוקן ביום 3.12.18 ולאור האמור לא עומדת לו עוד חזקת החפות.

כתב האישום בו הודה והורשע העורר אינו כתב אישום "קל", כאשר מתוארים בו שני אירועים בהם נהג העורר באלימות כלפי בת זוגו המתלוננת, כולל נשיכתה בידה, חניקתה וסטירה בחוזקה בפניה. עוד מתאר כתב האישום המתוקן איום של העורר כלפי המתלוננת, שיבוש הליכי משפט מצדו והיזק לרכוש במזיד.

בתסקיר בעניינו של העורר מיום 16.7.18 נקבע כי קיימת רמת סיכון גבוהה לפריצת גבולות החוק ע"י העורר. בהמשך, אכן מצא התסקיר המשלים מיום 13.9.18 כי רמת הסיכון הנשקפת מהעורר פחתה ובעקבות כך ניתנה לעורר הקלה בדמות שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני ויציאה לעבודה, אולם מעולם לא נקבע כי לא עולה מהעורר כל מסוכנות, למצער כלפי המתלוננת, ואף דומה כי ההיפך הוא הנכון.

סבורני כי כלל הנתונים הפועלים ל"זכותו" של העורר, לרבות חוסר עבר פלילי, הפחתת רמת המסוכנות ממנו, העובדה שלא היו הפרות מצדו ועוד, טענות שהעלה העורר כבר נשקלו ונלקחו בחשבון במסגרת שלל ההחלטות שניתנו בעניינו, בהן שוחרר ממעצר בפיקוח אלקטרוני, ניתנה לו האפשרות לצאת לעבודה במשך שישה ימים בשבוע וכעת הוא אף נותר במעצר בית לילי בלבד.

לטעמי למעשה עשה בית המשפט קמא חסד עם העורר כאשר קיבל אפילו בחלקה את בקשתו לעיון חוזר.

7. לאור האמור אני מורה על דחיית הערר.

המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשע"ט, 02 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.